

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.334/2018/3.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna
előadó bíró

Dr. Hajdu Edit bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Dr. Rácz György ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Dr. Varga Balázs ügyvéd

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetése
jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.20.975/2016/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.123/2015/25.

Rendelkező rész

A Kúria a Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.20.975/2016/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 25.000 (huszonötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 245.300 (kettőszáznegyvenötezer-háromszáz) forint illeték az államot terheli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 1985. március 11-étől állt a D.V. alkalmazásában, amelytől 1990. április 1-jével jogutódlás folytán került az alpereshez. Acélszerkezet-lakatos munkakört töltött be, a munkáját a p. büntetésvégrehajtási intézet acélszerkezeti üzemében látta el.
- [2] Az alperes fémszerkezet gyártással foglalkozó gazdasági társaság, amely tevékenységét részben a BV Intézet objektumaiban folytatja, ahol a munkát végző alkalmazottak mellé segéderőként elítéltek vannak beosztva. Az alperes munkavállalóinak a BV Intézet területére való bejutásának kötelező feltétele az intézet parancsnokának aláírásával ellátott fényképes belépőkártya megléte. Az alperes egy horganyzó üzemmel is rendelkezik, amely az I.D. Zrt. területén található, ebben az üzemben is foglalkoztatnak szabadságvesztés büntetésüket töltő személyeket.
- [3] 2001. december 20-án az elítéltek foglalkoztatását végző állami tulajdonban álló P.A. Kft. és az alperes megállapodást kötöttek. Ennek pontja értelmében az alperes tudomásul vette, hogy az állományában lévő, a s. üzemben foglalkoztatott munkavállalók alkalmazásához, illetve az üzem területén való tartós vagy eseti tartózkodáshoz a BV Intézet parancsnokának engedélye szükséges. Ugyanezen pont előírta, hogy az alperes munkavállalói kötelesek részt venni évente egy alkalommal, illetve büntetésvégrehajtási esemény alkalmával a P.A. Kft. által szervezett, a magatartási szabályokat ismertető eligazításokon, ezen szabályokat kötelesek betartani és másokkal betartatni. A 7.2. pont azt tartalmazta, hogy az alperes és a P.A. Kft. köteles a munkavállalói vonatkozásában a szabályok betartását ellenőrizni, továbbá a szigorú előírásokra tekintettel a munkaterületre belépő dolgozók alkoholszondás vizsgálatát szükség szerint elvégezni. Amennyiben a kft. szabályszegést, vagy alkoholos befolyásoltságot észlel az alperes valamelyik munkavállalójánál, eljárást kezdeményez az alperes illetékes vezetőjénél. Ugyanígy ha az alperes észlel ilyen körülményeket a kft. valamely munkavállalója vonatkozásában, szintén eljárás kezdeményezésére köteles az illetékes vezetőnél. A felek egyúttal kötelezettséget vállaltak arra, hogy a foganatosított intézkedésekről kölcsönösen tájékoztatják egymást.
- [4] A BV Intézet 2014-ben a fogvatartottaktól származó információk alapján vizsgálatot folytatott le, ugyanis gyanú merült fel arra, hogy a felperes tiltott tárgyakat juttat be az intézet területére, és egy elítélttel szexuális kapcsolatot létesített. Az eligazítás jellegű oktatásra a felperes esetében 2014. szeptember 30-án került sor, ahol több kérdést is intézett az oktatókhoz. Ezt követően a felügyelői irodában beszélgetés zajlott, ahol a felperesen kívül jelen volt H.K. az alperes munkavállalója, a BV Intézet részéről

pedig KG., S.G.. A felperest ekkor szembesítették a személyét érintő szóbeszédekkel, ő pedig elismerte, hogy dohányárut adott át ösztönzésképpen a fogvatartottnak. A megbeszélésről összefoglaló feljegyzés készült, amelyet az alperesnél az érkeztetőbélyegző tanúsága szerint 2014. október 8-án átvettek.

- [5] 2014. november 11-én Sz.Z. büntetés-végrehajtási tiszt meghallgatta L.A. fogvatartottat, akinek beszámolója alapján ugyancsak gyanú merült fel arra, hogy a felperes tiltott tárgyak BV Intézetbe való bejuttatásában közreműködik. Az intézetparancsnok, B.P. a meghallgatási jegyzőkönyvben leírtak alapján a N.V.SZ.-n keresztül vizsgálatot rendelt el.
- [6] A 2014. november 14-én kelt, és az alperesnél 2014. november 18-án érkeztetett levélben az intézetparancsnok és a P.A. Kft. ügyvezetője, F.ZS. arról tájékoztatták T.G.-t az alperes ügyvezetőjét, hogy a felperes fényképes belépőkártyáját a P.A Kft. és az alperes közötti hatályos megállapodás alapján visszavonták. Indokolásként azt rögzítették, hogy a felperes megszegte az üzem területén érvényben lévő és betartandó büntetés-végrehajtási szabályokat. A levélben utalás történt a korábbi oktatásra is.
- [7] T.G. a levél ismeretében kezdeményezte B.P.-nél, hogy a felperes vonatkozásában az összefoglaló feljegyzésben rögzített megbeszélést megelőzően történetekkel ne foglalkozzanak, kizárólag az azt követő időszakot tegyék vizsgálat tárgyává. Ezzel összefüggésben felmerült annak lehetősége, hogy amennyiben a felperes ez utóbbi időszakot érintően hajlandó magát alávetni poligráfos hazugságvizsgálatnak, és annak eredménye alátámasztja vétlenségét, az intézetparancsnok megfontolja a belépőkártya visszaadását.
- [8] Az alperes ügyvezetője és H.K. hatszemközti megbeszélést folytattak a felperessel, aki állította, hogy a korábbi összefoglaló feljegyzés tárgyát képező meghallgatás után nem történt olyan esemény, amely ránézve hátrányos következménnyel járhatna, tiltott tárgyat a BV Intézet területére nem vitt be. Vállalta, hogy a hazugságvizsgálatnak aláveti magát, utóbb azonban ezen hozzájárulását visszavonta.
- [9] Az alperes 2014. november 27-én kelt azonnali hatályú felmondással szüntette meg a felperes munkaviszonyát. Ennek indokolása szerint a B.P. és F.ZS. által ellenjegyzett 2014. november 14-ei keltezésű levélben foglaltak szerint a fényképes belépőkártyája visszavonásra került, így a P.A. Kft. és az alperesi üzem területére való belépése ellehetetlenült. A felperes munkakörének ellátására csak az említett területeken van lehetőség. Az alperes az Mt. 78. § (1) bekezdését idézve egyrészt azt a konzekvenciát vonta le, hogy a felperes az a) pontba ütköző kötelezettségszegést valósított meg, a b) pontban rögzítettekkel összefüggésben pedig arra utalt, hogy a belépőkártya meglétének hiánya a jogviszony fenntartását lehetetlenné tette.

A felperes kereseti kérelme és az alperes védekezése

- [10] A felperes a keresetében az azonnali hatályú felmondás jogellenességének megállapítását és az ehhez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte. Álláspontja szerint a következetes ítélkezési gyakorlat szerint az azonnali hatályú felmondás mindkét jogszabályi indokát - vagyis a minősített kötelezettségszegést és a lehetetlenülést - nem lehet egyszerre, egyidejűleg megjelölni a munkáltatói intézkedés okaként, az alperes pedig így járt el. Ezen túlmenően nehezményezte, hogy nem derült ki a munkáltatói intézkedésből sem, hogy a belépőkártya visszavonására miért került sor. Jelen ügy sajátossága - és ez nyomatékosan értékelendő -, hogy a jogviszony speciális jellegű, hiszen az nem csupán a munkáltató és a munkavállaló között jött létre, hanem harmadik és negyedik személy is szereplője annak, nevezetesen a P.A. Kft., valamint a BV Intézet. Sérelmezte, hogy az alperes és a P.A. Kft. közötti megállapodás pontjának bekezdésében hivatkozott kivizsgálás az esetében elmaradt.
- [11] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a jogviszonyt megszüntető intézkedése mindenben megfelelt a törvényi előírásoknak.

Az első- és másodfokú ítélet

- [12] A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.123/2015/25. számú ítéletével a keresetet elutasította, és a felperest perköltség viselésére kötelezte azzal, hogy az eljárási illeték az állam terhén marad.
- [13] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 78. §-ának (1) bekezdés a) és b) pontjára. Rögzítette, hogy megítélése szerint lehetőség van a két pont külön-külön, önállóan történő vizsgálatára - akár ugyanazon munkáltatói intézkedés tekintetében is - értelemszerűen amennyiben az mindkettőre való hivatkozást tartalmaz.
- [14] Az alperes ügyvezetőjének tanúvallomásából kitűnően a munkáltatói jogkör bizonyos részét H.K.-ra delegálták, aki részt vett azon a megbeszélésen, ahol már felmerült, hogy a felperes dohányárut ad át elítéltnak. Ezen dátumhoz képest azonban az Mt. 78. § (2) bekezdése szerint az azonnali hatályú felmondás a tizenöt napos jogvesztő határidőt túllépte. A bíróság megítélése szerint nem értékelhető a felperes terhére, hogy H.K. huzamosabb időn keresztül a négyszemélyes megbeszélésen tudomására jutott információkat T.G.-ral nem osztotta meg. A dohánytermékek BV Intézet területére való illegális bejuttatása, mint az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontjának megfeleltethető minősített kötelezettségszegés tehát elképesztőség okán nem képezheti az alperes intézkedésének jogoszerű indokát.
- [15] T.G. és H.K. akként nyilatkoztak, hogy nem tudják a BV Intézet

miért vonta be a felperes belépőkártyáját. A kifogásolt munkavállalói cselekmény pontos, egyértelmű leírását ebből következően az azonnali hatályú felmondás sem tartalmazhatta.

- [16] Az alperes által közölt azonnali hatályú felmondás indokolásának szövege általános és közhelyszerű, abból nem tűnik ki, hogy a munkáltatót milyen indok készítette a munkaviszony Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján történő megszüntetésére.
- [17] Az Mt. 78. §-ának (1) bekezdés b) pontjára alapított azonnali hatályú felmondás jogszerűségét is vizsgálta a bíróság. A belépőkártya visszavonásának tényét a felperes maga sem vitatta, így az nem szorult bizonyításra. A bíróságnak az ezen intézkedéshez fűződő munkaviszony fenntarthatóságát érintő következmények vizsgálatára kellett összpontosítania.
- [18] T.G., H.K., K.G.tanúvallomásának egybevetése alapján kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a felperes számára az addigi munkahelyére való bejutás, ezáltal a munkavégzés lehetősége objektíve megszűnt, amely tény okozati hátterét jelentő intézetparancsnoki döntést az alperes vezetője sem tudta érdemben befolyásolni, arra nem volt ráhatása.
- [19] A felperes eredményesen nem érvelhet azzal, hogy az alperes másik telephelyén, a horganyzó üzemben nem ajánlottak fel számára munkát, ugyanis itt nem volt üres álláshely, a felrakó-leszedő munkát pedig a felperes nem kívánta ellátni.
- [20] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt az Mt. 52. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra, és arra, hogy a felperes számára az intézetparancsnoki döntés eredményeként a munkaviszony megléte, illetve fenntartása szempontjából a munkavállalói kötelezettségek teljesítése kizárttá vált.
- [21] A lehetetlenüléssel kapcsolatban a tizenöt napos joggyakorlási határidő megtartott, hiszen a munkaviszonyt megszüntető intézkedést a felperes 2014. november 28-án vette át, amely időpont a 2014. november 14-ei levél keltétől számítottan nem tekinthető határidőn túlinak.
- [22] A felperes alaptalanul sérelmezte, hogy az alperes a hazugságvizsgálaton való részvételre kívánta rávenni. A tanúvallomásokból ugyanis kitűnik, hogy T.G. ezt a megoldást a munkaviszony esetleges fenntarthatósága, annak „megmentése” érdekében kísérelte meg a felperes érdekében. Ez a felperes javára szolgáló ügyvezetői törekvésnek tekinthető, amelynek végül a felperes nem vetette alá magát.
- [23] A felperes fellebbezése és az alperes csatlakozó fellebbezése folytán eljáró Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.20.975/2016/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, a felperest perköltség fizetésére kötelezte azzal, hogy a fellebbezési illetéket az állam viseli.
- [24] A másodfokú bíróság elsődlegesen utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére nem volt mód figyelemmel az 1952. évi III. tv. (Pp.) 13. § (1) bekezdésére, illetve a 14. §-ban foglaltakra sem.

- [25] Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy az Mt. 78. § (1) bekezdés a) és b) pontjának a felmondás indokolásában történő egyidejű megjelölése a munkáltatói intézkedés jogellenességét önmagában nem eredményezheti.
- [26] A peradatokból kitűnően a jogkörgyakorló a szerződéses partnertől és a BV Intézettől származó tájékoztató levél alapján a szolgálati titok körébe tartozó valós okok ismerete nélkül, azaz közvetett információkra hagyatkozva, a minősített kötelezettségszegés tényszerűsége és okszerűsége kérdésében nem foglalhatott állást, ezért az azonnali hatályú felmondás konkrét indokot nyilvánvalóan nem is tartalmaz ezzel összefüggésben.
- [27] A felperes alkalmazásának tárgyi feltétele volt, hogy a BV Intézet által kiállított fényképes belépővel rendelkezzen, ennek hiányában a foglalkoztatása kétségtelenül ellehetetlenült. A más területen és formában történő alkalmazás lehetőségére a jogorvoslati kérelem már nem utalt.
- [28] A kártya bevonásának tényén túl a perben igazolást nyert az azonnali hatályú felmondást megalapozó többletkörülmény, hogy a BV Intézet részéről foganatosított adminisztratív intézkedést a felperesnek felróható okok tették mellőzhetetlenné.
- [29] A felperes az elítéltek foglalkoztatását végző külső munkavégzési helyen figyelmen kívül hagyta a BV Intézet által megszabott, rá nézve is irányadó magatartási szabályokat. A munkavállaló maga is elismerte, hogy dohányterméket adott át a mellette dolgozó fogvatartottnak. A BV Intézet által készített, a felperes meghallgatásáról felvett ún. összefoglaló feljegyzés szerint a munkavállaló arra utalt, hogy a dohányterméket az elítéltek ösztönzésére, jutalmazására alkalmasnak látja, és ezzel kapcsolatos „korábbi gyakorlatot” pozitívnak értékelte.
- [30] A másodfokú bíróság rámutatott arra, hogy a perbeli esetben a szóban forgó, kiemelt jelentőségű magatartási szabályok felperes által történő megszegése vezetett a további foglalkoztatáshoz nélkülözhetetlen belépőkártya visszavonásához. Ennek következményeit a jogkörgyakorló az Mt. 78. § (1) bekezdés b) pontjára alapítottan törvényes határidőn belül jogszerűen vonta meg.
- [31] Az alperes csatlakozó fellebbezéséről a másodfokú bíróság kifejtette, hogy a munkáltatói azonnali hatályú felmondás az Mt. 78. § (1) bekezdés b) pontjának feleltethető meg, az intézkedés jogszerűsége, vagy jogszerűtlensége ennek mentén volt vizsgálendő. Nincs jelentősége annak, hogy az alperes által hivatkozott minősített kötelezettségszegést illetően a joggyakorlási határidő esetlegesen miként teljesült. Ezen kérdés a jogvita érdemi vizsgálatának körén kívül esik, az ezzel összefüggően megfogalmazott jogorvoslati érvelés alaptalan.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

- [32] A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen az első- és másodfokú határozatok „megváltoztatását”, és az alperes kereseti kérelem szerinti marasztalását kérte. Másodlagosan a jogerős döntés hatályon kívül helyezését követően a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását indítványozta.
- [33] A felülvizsgálati érvelés szerint az elsőfokú bíróság ítélete szerint a bíróságnak lehetősége van az Mt. 78. § (1) bekezdés a) és b) pontjában foglaltak külön-külön történő vizsgálatára. A jogi szabályozás ezzel szemben kötelező jelleggel fogalmazza meg a vétkességi, valamint a lehetetlenülési - vagyis bizalomvesztési - indokot. A törvény szövege is vagylagosan, és nem egymás mellé rendelten határozza meg mindezt. A bírói gyakorlat szerint is két indokra együttesen hivatkozni nem lehet (Mfv.I.10.360/2013/5.). A munkáltató azonnali hatályú felmondása nem utalhat egyszerre a munkavállaló minősített kötelezettségszegésére, és egyben a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tevő magatartásra is. Ez utóbbi esetben ugyanis a felróhatóság nem törvényi feltétel.
- [34] Az alperes 2014. november 27-ei felmondásának indokolásában az Mt. 78. §-ában megjelölt mindkét okra hivatkozik. Az indokolásban pedig két körülményt rögzít, nevezetesen: 1.) a munkajogi jogviszonyban nem szereplő egyenruhás testületek azon tájékoztatását a munkáltató irányába, amely szerint a büntetés-végrehajtási szabályok - meg nem nevezett - súlyos megszegése miatt a belépőt visszavonták; 2.) a hazugságvizsgálattól való elzárkózás.
- [35] Az elsőfokú ítélet indokolása nem állapította meg a felperes minősített kötelezettségszegését. Az ítélet indokolásából az derül ki, hogy az alperes azonnali hatályú felmondásának oka az elsődlegesen megjelölt kötelezettségszegéssel szemben a „quasi” másodlagosan megjelölt alperesi lehetetlenülési indok volt.
- [36] A munkáltató a jogviszonyt megszüntető határozatnak sem tényállását, sem jogalapját nem ismerte, a rendelkezésére álló adatok felülvizsgálatára és mérlegelésére vonatkozó kötelezettsége betartása nélkül hozta meg a döntését.
- [37] Az alperes részéről kiemelten kezelt poligráfos vizsgálat kitalálása, haladéktalan kezdeményezése, és annak elmaradása szerepelt kiemelt súllyal a tényállásban. Ennek meg nem történte és esetleges bármely eredménye vonatkozásában a perben az alperes is azt nyilatkozta, hogy nem változtathatott volna a BV Intézet álláspontján.
- [38] A tényállás tisztázásakor már a keresetlevelében is előadta a felperes, hogy a munkavégzés helye és jellege speciálisnak mondható. Az 1985. márciustól 2014. novemberéig tartó több mint 29 év során a felperes munkavégzésénél mindenkor közreműködő, börtönbüntetését töltő elítéltek érdeke az volt, hogy dicséretet, jutalmat kapjanak a felügyeletről, ezzel kedvezményben, juttatásban bízhattak. K.G. főtitzt 2016. május 30-ai 23. sorszámú jegyzőkönyvben rögzített tanúvallomásából egyértelműen az derül ki, hogy a felügyelet azt sem tekintette helyénvalónak, ha a munkavállaló az eredményes munkavégzés érdekében a már „betanított”

elítélttel normális, emberi kapcsolatot épített ki.

- [39] Az elsőfokú bíróság az alperes és a P.A. Kft. - mint egymás mellé rendelt partnerek - közötti megállapodásban foglaltak vizsgálatát teljesen elutasította, és ezt a másodfokon eljáró bíróság helybenhagyta. Az elsőfokú ítélet által is hivatkozott megállapodás pontjában leírtak pontosan tartalmazzák a felek kötelezettségeit, illetve a felmerülő probléma megoldásának módjait. Az ítélet ezzel szemben jogosnak tekinti a BV Intézet parancsuralmi jellegű intézkedését, amelyet az alperes - az egyenruhás testület felé - be is tartott. Elvárható lett volna, hogy ezen szerződés, valamint a munkajogi jogviszony előírásai alapján érdemi egyeztetésre kerüljön sor, illetve bírósági út igénybe vételével a munkáltató a munkavállaló érdekkörében is érdemben eljárjon.
- [40] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [41] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [42] A Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül [Pp. 275. § (2) bekezdés]. A felperes a Pp. 206. §-ának megsértését, a bizonyítékok téves értékelését nem állította, így a felülvizsgálati eljárásban is a bíróságok által megállapított tényállás volt irányadó.
- [43] A másodfokú bíróság ítéletében helytállóan mutatott rá arra, hogy az azonnali hatályú felmondásban az Mt. 78. § (1) bekezdés a) és b) pontjának egyidejű megjelölése a munkáltató intézkedését önmagában nem teszi jogellenessé. A jognyilatkozatot ilyen esetben is tartalma szerint kell elbírálni (Mfv.I.10.050/2004.), vagyis jelen esetben azt kellett vizsgálni, hogy a felperesnél a belépőkártya megvonása jogszerűen eredményezhette-e a jogviszony megszüntetését.
- [44] Az elsőfokú bíróság az ítéletében helyesen foglalt állást arról, hogy a felperes esetében a belépőkártya megléte alkalmazási feltétel volt, annak visszavonásáról pedig a büntetés-végrehajtási intézet parancsnoka dönthetett.
- [45] Az alperes tisztában volt azzal - mivel a 2014. szeptemberi megbeszélésen H.K. munkavállaló is részt vett -, hogy a büntetés-végrehajtási intézet mely felperesi magatartást kifogásolt, és a felperes maga sem vitatta, hogy tiltás ellenére dohányárut adott át elítéltnak. Mindez pedig olyan, a felperes érdekkörébe eső ok, amely jogszerűen vonta maga után a belépőkártya visszavonását, ezáltal a foglalkoztatás lehetőségének megfiúsulását.
- [46] A felperes alaptalanul állította a felülvizsgálati kérelmében, hogy a munkáltató a jogviszony megszüntetés előtt nem járt el kellő körültekintéssel. Az alperes tisztában volt azzal, hogy a felperes milyen - maga által sem vitatott - felróható magatartást

tanúsított, amelynek következménye volt a munkahelyre való bejutás büntetésvégrehajtási intézet általi megtagadása, ez pedig objektíve tette lehetetlenné a jogviszony fenntartását. Erre a Kúria az EBH2011.2427. számú határozatában is rámutatott.

- [47] A következetes ítélkezési gyakorlat szerint több felmondási ok esetében okszerű az intézkedés, ha nem mindegyik bizonyul valónak, de a valós indok az intézkedést megalapozza (BH1995.610.). Erre tekintettel pedig nem volt jelentősége, hogy a poligráfos vizsgálat elvégzésének eredménye hogyan hatott volna ki a jogviszony fenntarthatóságára.
- [48] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján.

A döntés elvi tartalma

- [49] *I. Az azonnali hatályú felmondásban az Mt. 78. § (1) bekezdés a) és b) pontjának egyidejű megjelölése önmagában nem jelenti az intézkedés jogellenességét. A jognyilatkozatot ilyen esetben is tartalma szerint kell elbírálni, azt a bíróság minősíti.*
- [50] *II. Amennyiben a munkavégzéshez szükséges engedélyt külső cég a munkavállaló magatartása miatt visszavonja, a munkáltató jogszerűen él a jogviszony megszüntetéssel arra tekintettel, hogy a foglalkoztatás a munkavállaló érdekkörébe tartozó ok miatt lehetetlenült el.*

Záró rész

- [51] A felperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul, míg a munkavállalói költségkedvezményére figyelemmel a felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében.
- [52] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján nyilvános tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2018. július 11.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró